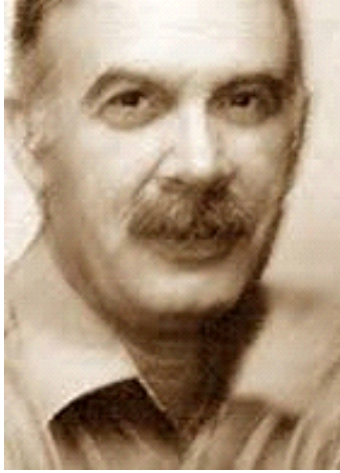

OZAN HASAN KAPLANI

Halk ozanı Hasan Kaplan, 2 Nisan 1958'de Yozgat'ın Sorgun ilçesine bağlı Tulum köyünde dünyaya geldi. İlkokulu köyünde bitirdi. Ortaokulu Sorgun'da ve Sorgun'a bağlı Eymir bucağında okudu. Lise öğrenimine Ankara Mustafa Kemal Lisesinde başladı. Bir yıl Samsun'da okuduktan sonra yeniden

Ankara'ya döndü ve İnönü Lisesinden mezun oldu. Yükseköğrenimini Anadolu Üniversitesi İşletme Fakültesinde tamamladı.1979 yılında memur olan Kaplani,1993 yılında Kültür Bakanlığına geçti, Bartın

İl Kültür Müdür yardımcısı, Tokat İl Kültür Müdürü olarak görev yaptıktan sonra [Bolu](#) İl Kültür Müdürlüğüne atandı. AKP Hükümeti tarafından daha önce görevinden alınan Kaplani, mahkeme kararıyla görevine dönmüştü, ancak 18 mart 2015 tarihinde tekrar bu görevinden alındı. Kaplani İl Kültür müdürlüğü yaptığı dönemde Bolu Kültürünün gelişmesi için değişik çalışmalar yapmış ve Köroğlu kitabının yayınlanmasını da sağlamıştı.

Hasan Kaplan, küçük yaşlarda şiir yazmaya başladı. Henüz 10 yaşındayken de bağlamayı eline aldı. Onu bu konuda yönlendiren ve ilk bağlamasını kendi eliyle yapıp ona veren amcası Yusuf Kaplan oldu. Kaplani mahlasını kullanan Hasan Kaplan, bundan sonra bağlamasını elinden bırakmadı ve kendini daha da geliştirerek çalıp söylediği türkülerle dikkat çekti. Günümüz sayılı ozanları arasında yerini aldı.

Sevgili Ozanımız hasan Kaplani ile tanışma fırsatımda oldu. O zaman ki yeri saman pazarı kurşunlu handa olan ozan-Der de(Halk ozanları Kültür derneği) tanışmıştık. Devrimci felsefeyi benimsemiş ve halktan yana olmayı kendine şiar edinmiş bir ozanımızdır. İsmi önünde halk Ozanı yazılı kişi de halktan yana, ezilenden yana ve mazlumdan yana olmalıdır. Hasan Kaplani de bunlar fazlası ile görülmektedir. Kalemine ve yüreğine sağlık diyorum.

Dünya halklarıyla el ele verip
Savaşı ortadan kaldırmalıyız
Barış gemisine yelkeni açıp
Dostluk denizine daldırmalıyız

Kurşun akıtmadan al kanımızı
Barış doldurmalı her anımızı
Diken bürümeden dört yanımızı
Kara çalıları soldurmamız

Güneş olmalıyız eriten karı
Erimesen göremeyiz baharı
Atomu nötronu tüm silahları
Açıp bir çukura doldurmamız

Açlık savaş kadar değil mi acı
Hakça paylaşmaktır bunun ilacı
Karınlar doyarsa tükenir sancı
Gözyaşı dökeni güldürmeliyiz

Adımlar atmalı daha ileri
Bilimde teknikte kalmadan geri
Boşa akmamalı insanın teri
Emeğe hakkını aldırmanız

Kaplani'yim bitsin füzede yarış
Bu bir dilek değil belki yalvarış
Eğitimle olur sevgi ile barış
Karanlığı yurttan sildirmeliyiz

Karanlık bir gece yol görünmüyor
Yürüyorum dikenlerin üstünde
Kara çalı bana aman vermiyor
Yürüyorum dikenlerin üstünde

Güneş erken doğup şafak sökmüyor
Gökteki dumanı silip atmıyor
Ay karardı yıldız ışık tutmuyor
Yürüyorum dikenlerin üstünde

Sonlanmadı menzil ile durağım
Belki çok yakınım belki ırağım
Yaralandı parça parça ayağım
Yürüyorum dikenlerin üstünde

Yavaş yavaş ilerlerken *Kaplani*
Benim ile yola çıkanlar hani
Geri dönsem taşa tutar dost beni
Yürüyorum dikenlerin üstünde